

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. II. De Abrogatione II. & correctione, itemque dé desuetudine. Vide inf.
sub tit. allegario, correctio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

lit. T. & altera Feudali, ex cap. 17. feud. lib. 2. de eo qui sibi & heredib. suis masculis. Nam quando foemina vocantur, deficientibus masculis, hac vocabula, cum sint ablativi absoluti, resolvuntur in conditionem; & perinde est, ac si dictum fuisset, si decesserint Gozadin. consil. 53. n. 13. & quod consequens est, jus foemineum in eum eventum, quo masculi defuncti fuerint, suspendunt, & eveniente conditione illa, foeminas vocant: inquit Hartm. Pistor. lib. 2. part. 2. quest. 36. n. 33. Similis disputatio est in c. un. in fin. 1. Feud. 21, ubi dicitur: Vassallum beneficium suum amittere, si concubuerit cum uxore Domini, Domino vivente. Ex quo nonnulli disputant, Vassallum cum vidua Domini defuncti concumbentem feudum non amittere, quia ibi Feudista utatur duobus ablativis absolutis: vide Gothofr. Antonii disp. feud. n. 14. s. lit. B.

De simili Brocardico: quod ablativi absoluti etiam praeteriti temporis verificentur de praesenti; multo vero magis de praeterito imperfecto, & ita de actu adhuc durante, vide Gædd. de stip. c. 9. n. 122.

CAP. II.

De Abrogatione II. & correctione, itemque de defuerudine. Vide inf. sub tit. allegatio, correctio.

CAP. III.

Absentia, Absens, Praesentia, Praesens. Absesse. v. infr. in esse.

Axioma I.

Iusta absentia nemini debet esse damnosa. v. Rittershus. 2. different. 14.

EXEGESIS.

Fundamentum hujus regulæ est in l. 2. Si ex noxali causa. ratio desumpta ex generalibus æquitatibus, quod nemo debeat cum damno alterius locupletari. l. 14. de Condict. in deb. l. 206. de Reg. Jur. c. 48. eod. in 6. nisi scilicet sua culpa damnum sentiat, ut in Usucap. praescript. contingit. tunc enim damnum sentire non videtur. cap. damnum 86. de R. I. in 6. jam vero culpa ei imputari nequit qui iusta ex causa abest.

Sensus autem hujus regulæ pro diversitate subiecti varius. Et quidem quis absens dicatur videri potest in Bart. in l. duobus. §. ut. in fin. de duob. reis. Alex. de Im. in l. 2. §.

voluntatem. col. 3. vers. & quis dicatur absens. ff. sol. mat. Spec. in tit. de praescript. vers. quando aliquis. Quoad hanc regulam absentia quinque modis recte consideratur. Vel enim absentia est necessaria & probabilis, vel probabilis tantum, aut tantum necessaria, vel voluntaria sine contumacia vel cum contumacia. Ultima absentiae species neminem excusat, nisi ut impediatur sententiam definitivam in criminalibus, ceteræ pro diversitate subiectorum varios sortiuntur effectus, prout videre licet apud Kling. in Instit. tit. de act. reissi. p. 337. & latius patebit ex sequentibus: quod enim attinet.

Primo absentiam necessariam & probabilem. Illa non tantum absenti aut alii non debet esse damnosa. l. 140. de Reg. Jur. l. fin. C. de rest. mil. l. fin. de dol. l. 1. Quib. ex causis major. sed etiam proficua est redeunti ad obtinendam per integrum annum vacationem à publicis muneribus. l. 10. de Excus. tur. 2. In restitutionum materia comparatur minori. l. 6. d. in integ. restit. quod etiam 2. de necessaria aut 3. probabilis simplici absentia asserit. l. nec non. 28. Ex quib. causis majores. l. 26. eod.

Quod autem 4. loco pertinet ad absentiam voluntariam quæ sine contumacia est, illa in judicialibus non nocet, veluti si mercator sui commodi causa abesset: citari enim absens debet. l. 53. §. fin. de re jud. can. 4. §. 11. 13. caus. 3. q. 9. l. ea quæ 7. C. Quom. & quand. jud. nec ejus defectus à principe ipso secundum communem Dd. opinionem recte suppletur. Dec. consil. 63. n. 11. consil. 181. num. 8. Rom. sing. 137. Vant. de null. ex def. Cit. n. 6.

Limitatur tamen supradicta regula: 1. quod restitutionis remedium locum non obtineat, quoties absens procuratorem reliquit, qui agere & cum quo agi potuit. Si enim aliquis absentiae causam defendere sit paratus, praesens nihil habet, quo suam negligentiam queat excusare, l. 22. Ex quib. causis major. Et absens ordinario remedio mandati contra procuratorem negligentem satis tutus merito ab extraordinariis & subsidariis his auxiliis arcetur. secundum l. 16. de min. 2. Quod absentia noceat & necessario & probabiliter absenti si absentiam istam praecessit culpa, vide l. 2. §. 8. Si quis caut. 3. Fallit in eo qui absentiam affectavit. l. item hi. 4. ex quib. causis major. quod etiam in simplici necessaria absentia procedit d. l. 2. §. 9. si quis caut. nihil enim desideratum prodest: prout docet glossa per plurim. exempla dist. loc. Add. Dec. ad l. 140. de R. I.

II.

Absens qui iusta & probabilem absentiae causam habet in favorabilibus pro praesente habetur.

Elicitum hoc axioma est ex l. Questum. 78. de legat. 3. l. Scie 20. §. Pamphila. 6. de inst.